

subadapcocuk.org

#ŞubadapKitap

ORNİT ÖRENK

Çizer: Anastasia Kurtuluş

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkında yönetmeliğin 5. maddesinin 2. fıkrası çerçevesince bandrol taşıması zorunlu değildir.

BİZ
KİTAP
ÇOCUK

Biz Kitap Çocuk: 3
Ornitorenk
ŞUBADAP ÇOCUK

Yazan: Buket Demirkol Kalafat
Çizen: Anastasia Kurtuluş
Editör: Fatma Tulum

Birinci Baskı: Mayıs 2018
Baskı: Dinç Ofset ve Matbaa
1145/4 sok. No:11/CYenişehir - Konak - İzmir
02324594961-62
Matbaa Sertifika No: 20558

Bu kitabın tüm yayın hakları BİZ KİTAP MEDYA AJANS'a aittir.

Umit Kartal BİZ KİTAP MEDYA AJANS
Yayıncılık Sertifika No: 35197
Adres: İsmet Kaplan Mah. Gazi Bul. Hasan Bozkurt İşhanı No: 83 Kat: 3-301
Konak / İZMİR
Tel: 0(232) 343 00 87
e-posta: bizkitapyayin@gmail.com

ORNİT ORENK

Şubadap Çocuk

"Merhaba, ben geldim!"

HERKES
NEREDE?

"Bu koskoca ormanda yalnız olamam, bir kardeşim olmalı." diye düşündü Orni ve başladı yürümeye.

Deniz kenarına doğru yürüdü ve orada beyaz deniz kuşu ile karşılaştı. İkisinin de gagası olduğunu fark etti. Merakla ona doğru koştu.

"Gagalarımız benziyor olabilir; ama senin kürkün var, benimse kanatlarım ve tüylerim."

"Hmm, o zaman kürkü olan ve uçmayan bir kardeşim olmalı, gidip onu bulayım."

Ormana doğru yürüdü ve orada kanguru ile karşılaştı. Kangurunun kürkü ile kendi kürkünün birbirine benzediğini fark etti. Şaşkınlıkla ona doğru koştu.

“Merhaba. Sen benim kardeşim misin?”

“Hayır ufaklık, bunu da nereden çıkardın?”

“Çünkü ikimizin de kürkü var. Galiba biz kardeşiz.”

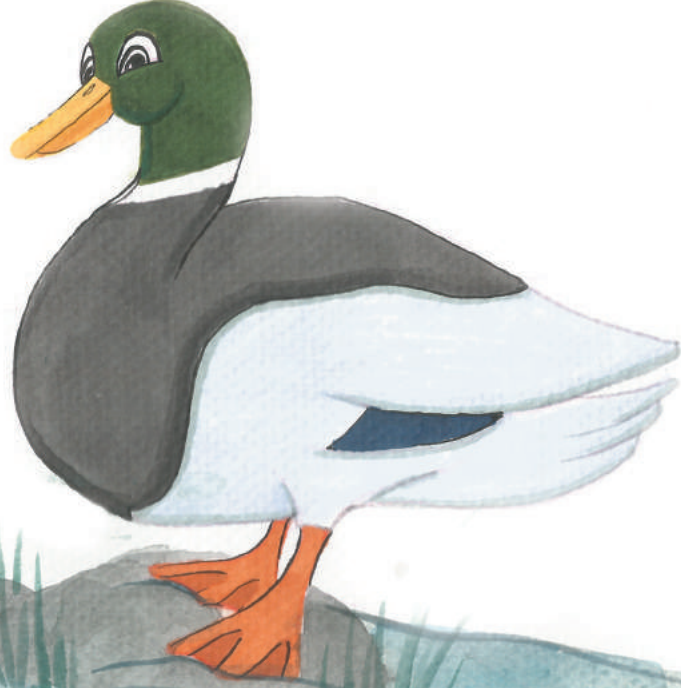

“Kürküm var, ama kesem de var. Senin kesen var mı?”

“Hmm, benim kesem yok, ama perdeli ayaklarım var.

Perdeli ayakları olan bir kardeşim olmalı, gidip onu bulayım.”

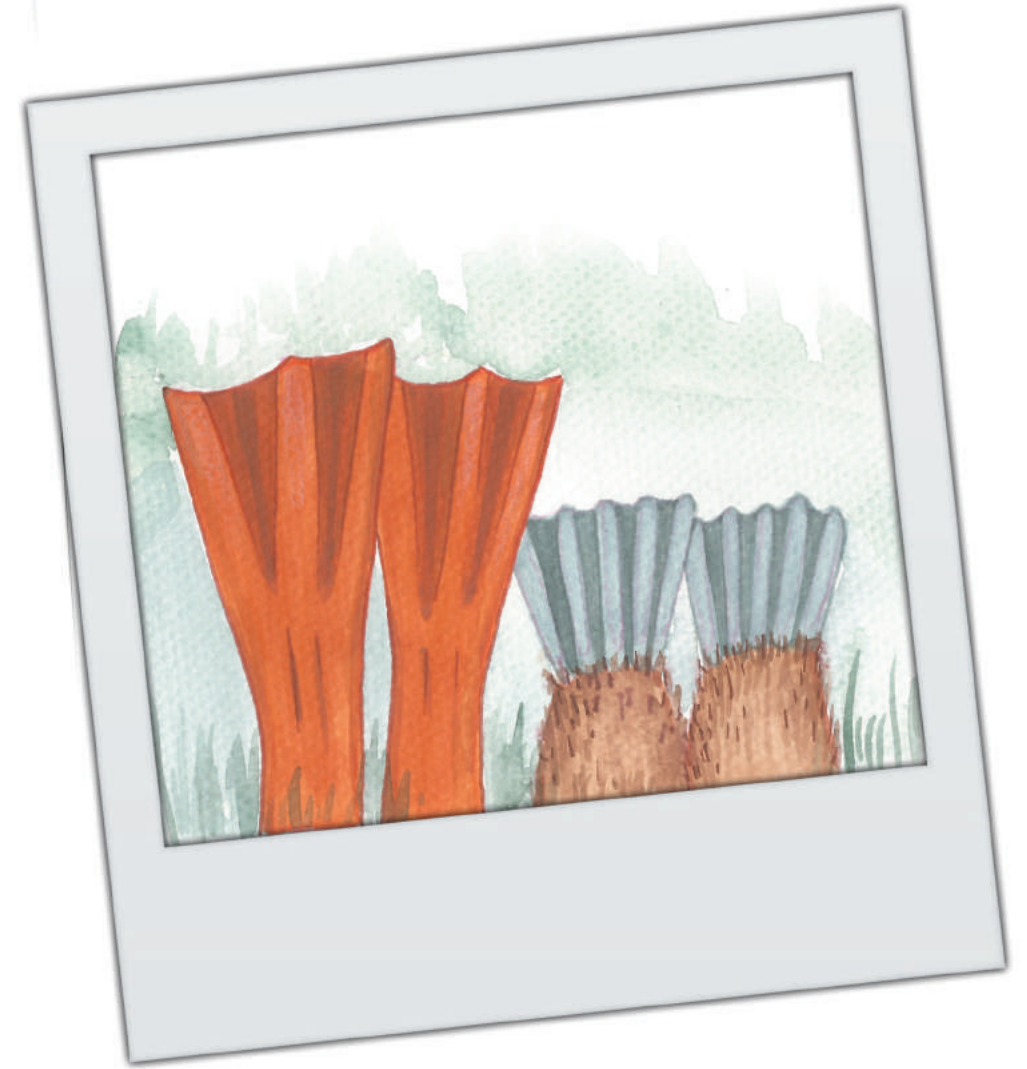
Su kenarına doğru yürüdü ve orada ördekle karşılaştı.

Ördeğin ayakları ile kendi ayaklarının birbirine benzediğini fark etti.
Sevinçle ona doğru koştu.

“Merhaba. Sen benim kardeşim misin?”

“Hayır canım, bunu da nereden çıkardın?”

“Çünkü ikimizin de perdeli ayakları var. Biz kesin kardeşiz.”

“Doğru, ama senin kuyruğun uzun, benimkisi ise kısacık.”

“Hmm, o zaman uzun kuyruklu bir kardeşim olmalı, gidip onu bulayım.”

Nehir kıyısına doğru yürüdü ve orada kunduzla karşılaştı.

Kunduzun kuyruğu ile kendi kuyruğunun birbirine benzediğini fark etti. Heyecanla ona doğru koştu.

“Merhaba. Sen kesinlikle benim kardeşimsin!”

“Boğuluyorum bırak beni, ne kardeşi? Biz kardeş değiliz.”

“Ama kuyruklarımıza bir baksana, çok benziyor mu?”

“Doğru, kuyruklarımız çok benzemiyor, ama benim her şeyi kemirebilen dişlerim var. Senin var mı?”

“Yooooook!”

“Sanırım benim adım:

GAGALI, KÜRKLÜ, PERDELİ AYAKLI, UZUN KUYRUKLU HAYVAN.

Üff ne saçma! Daha ismimi bile bilmiyorum. Bana benzeyen tüm hayvanlara sordum, ama hiçbiri kardeşim çıkmadı.”

“Kardeşlerimi asla bulamayacağım. Ühüü ühüü,”

diye ağlamaya başladı Küçük Orni.
O ağladıkça ormandaki herkes
çevresine toplandı.

“Bu işi çözsse çözsse gümüş karga çözer,”
diye düşünüp ona haber verdiler.

“Hmm, kuşlara benzeyen bir gagası var,
ama kanatları yok.

Çoook ilginç!

Kanguru gibi bir kürkü var,
ama kesesi yok.

Yok artık daha neler!

Ördeğe benzeyen perdeli ayaklar ve
kunduza benzeyen uzun bir kuyruk...

Kimsin sen?

Kimsin sen?

Gaaaak!”

Gümüş karga, kanadının altından kocaman "tuhaf hayvanlar" kitabını çıkardı ve kitabın tozlu sayfalarını çevirmeye başladı.

Evirdi, çevirdi... Evirdi, çevirdi...

"Gaaaaak, tabii ya, buldum! Sen bir **ornitorenksin**.
Farklı hayvanlardan bir sürü özellik
alsan da tamamen kendine özelsin.
Hatta senin adın **Orni** olsun!"

Orni, kim olduğunu, ne olduğunu öğrendiği için mutlu oldu.

Varsa nerede
yaşıyorlar?

Acaba
ornitorenk
kardelerim
de var mı?

Ormanda mı?
Nehirde mi?
Nerede?

Bunları düşünürken
“Herkes nerede?”
diye bir ses duydu.

Arandı, tarandı.

Çalılardan
arkasına doğru yürüdü.

“Merak etme. Ben sana yardım ederim.
Ormanda yaşayan bir sürü dostum var.

Hadi gel, kardeşlerimizi bulmak
için birbirimize yol kardeşi olalım.”

Orada bebek kanguru Quokka'yı gördü.

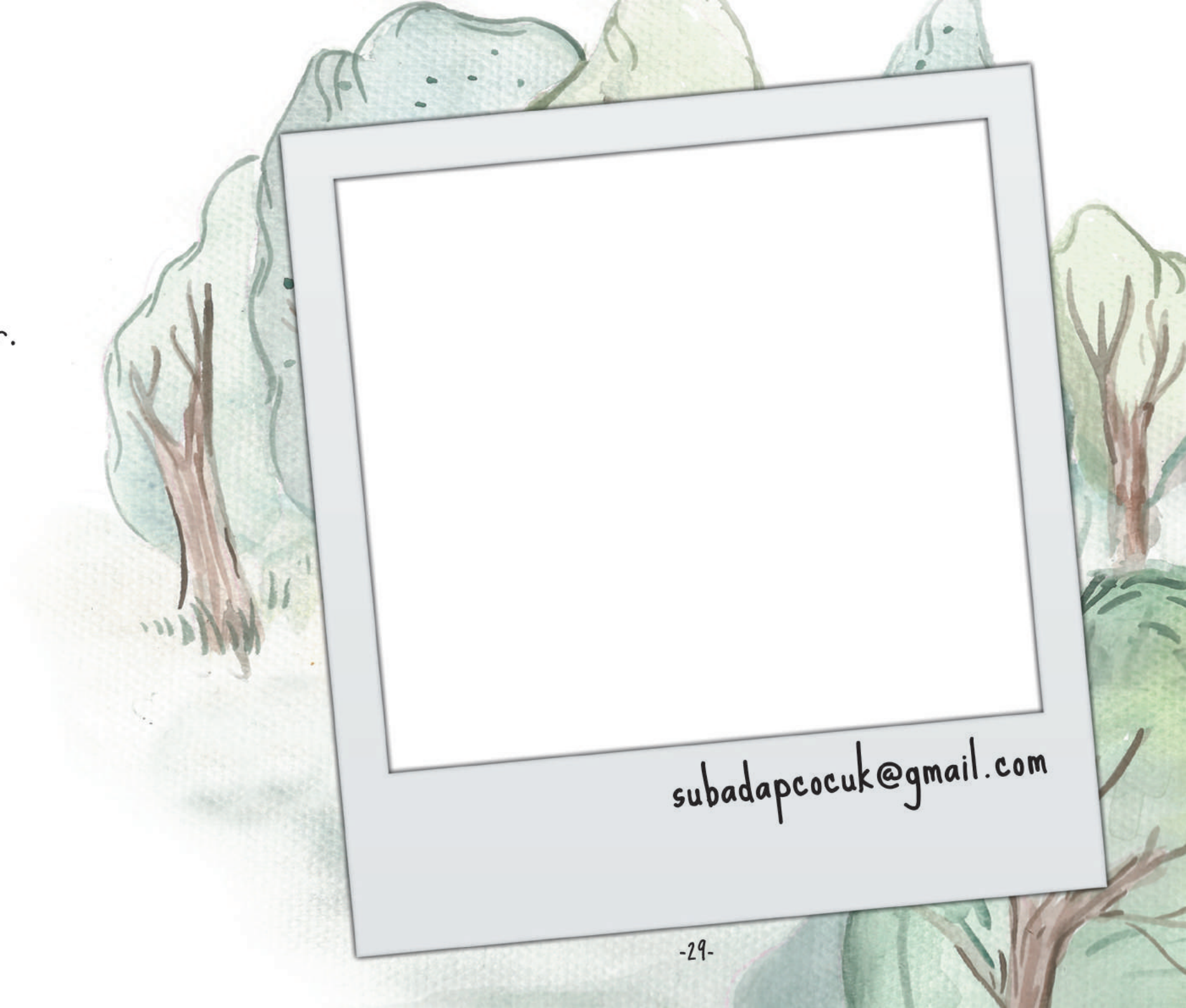
“Merhaba, benim adım Orni. Sen kimsin?”

“Kim olduğumu bilmiyorum, kimseyi de tanımıyorum! Ne yapacağım ben şimdi?”

Aslında şarkının öyküsü burada bitti,
ama Orni ve Quokka'nın yolculuğu daha yeni başlıyor.
Kim bilir hangi hayvanlarla tanışacaklar,
hangi bitkilerin yanından geçecekler,
nerelerde uyuyacaklar?

Kitabın burası sana ait.
Orni ve Quokka'nın yol hikayesini
buraya yazmak ya da çizmek ister misin?
Sonra da fotoğrafını çekip bize gönderebilirsin.
Merak ediyoruz!

subadapcocuk@gmail.com

ŞUBADAP ÇOCUK

Bu konserlerde, sadece kendi şarkılarından oluşan repertuarını çocuklarla buluşturdu. Şimdiye dek yüzbinlerce çocuk Şubadap'ın şarkılarıyla tanıştı.

"Şubadap Çocuk" 2013 yılında İzmir'de kurulan ve sadece çocuk şarkıları besteleyen bir müzik grubu. Bu grup, bugüne dek Türkiye'nin ve Kıbrıs'ın pek çok yerinde birbirinden eğlenceli çok sayıda konser verdi.

Şubadap Çocuk'un şarkıları gökyüzü gibidir; yani herkesin ya da hiç kimsenin. Eğer illa ki bir sahibi olsun denirse, şarkılarımız dünyadaki tüm çocuklarındır. Afrika dahil :)

"Şubadap Çocuk" şimdiye kadar 'Bilmiş Çocuğun Şarkıları', 'Dino'nun Şarkıları', 'Gökyüzü Kimin?' ve 'Dersler Uzun Tenefüsler Kısa' adlı, tematik şarkılardan oluşan 4 albüm yayınladı.